

Vile.

Bili su negda tri brati, ovi su potuvali po svetu. Došli su do jedne cirkve i idu k meši. Kad je meša minula, dopala se njim je jedna puca i velija: idemo za njom, da budemo znali, gde je doma. Ovi idu i dođu do one hiže i idu nutri paak proviju, da bi njemu jednomu za ženu dali ovu pucu. Veli mati njerina: ja vidim, vi ste vsi lepi, nar vsam nju ne morem dati, nego samo jednomu i to onomu, koji bude donesel zlatnu jabuku. Vežda ovi tri odidu, paak dođu do jedne šume. Vežda veli naj stareši brat: mi se beidemo varisili, morda koji bude našel ovu jabuku. Vežda ide naj mlajši brat po naj veći šumi i stane se z rukom. On ga pita, kam on ide? On apak nije nikaj odgovoril, nego išel je dalje i dojde na jedno lepo polje. Tam si sede i premisslava, kam da vežda išel bude. Nigde nikaj ne vidi, nego tam jeden zakleli grad. Na jeden put dojde jedna strahovito lepa vila, pa ga pita, da kaj on ovdje dela, pa mu veli, da bi mu ona pomogla, ako bi pošten bil. Ona žeme svoj rubec z glave, zagleda on strahovito lepe lasi, pa mu reče, da kaj god bude štel, samo naj taj rubec v desnu ruku žeme. Ona je znikla. Dečko prime rubca i ide. Kad bi on bil malo dalje odšel, čuje strahovito lepo popevanje i igranje tak, da mu se v srcu nekaj genulo. Nu ide kre onoga grada i vidi, kak se kraljevska čič z zlatnim jabukom igra. Vežda ide on nu ov grad i prosi za službu. Kralj mu odgovori: ja nikakove služe ne pebam, pri meni je samo onaj, koji moju čer reči oč. Ona veli on: paak bum ja delal vse ono, kaj budu rekli, samo da čer dobim. Vežda veli kralj, da mora kroz ov grad duknuti i ako ne dukne, da buga videl rubil. On prime svoj rubec v desnu ruku i duknul je još ober grada dvanajest klaffrov. Ona mu veli, da mora kroz jeden naj veći turen duknuti i s turna onaj naj zgornj križec donesti. On je još ober turna dve sto klaffrov duknul i križec zel. Ona je kralj odlučil, da budu gosti. On je rekil, da neće, da ide po svoje stareše, da onda gosti budu, nego za znamenje naj mu daju zlatu jabuku. Dobi on jabuku i odide. Dojde na ono isto polje i čuje strahovito lepo popevanje i igranje i plesanje, i bil je on sam strahovito vesel. Dojde na jeden put vila i dade njoj rubca i zahvali se, ona pak njemu veli, da nigdar nikomu povedati ne sme, kaj je čul i videl, niti svojoj ženi niti nikomu. Ona ide on tam k onoj puci i donese jabuku. Dobro. Odlučeno je bilo, da su na zdavanje išli, i gosti su bile, i ja sem na goste bil, pil sem sem strahovito jako, zato su mi dan današnji vusta i jezik moker. A ovi dva brati, kad su potuvali, gde su se s kim zestali, vsakomu su povedali, kaj iščuju, iz vsakoga su se norca delali, a ov nije nij nikomu štel povedati, samo jedini vili, i zato je srečen bil do smrti.